

Asszimiláció

Az asszimiláció itt van velünk, közöttünk. Értésülünk olyan délamerikai „magyar” házról ahol csak spanyol nyelvű társalgás hallható, magyar nem. S mit szójunk amikor a nagymama kijön Orosházáról látogatóba és az unoka azzal köszönti, hogy hallo grandma? Azok akik még tudnak egy kicsit magyarul azoknak a kiejtése gyakran olyan rossz, hogy professzor Higginst (My Fair Lady) idézve ettől még egy felnőtt férfi is sirva fakad. De még azok is akik **Petőfit és Vörösmartyt** Magyarországon, magyar iskolában szavalták az évtizedek során külföldön nem egyszer nyúlnak az angol-magyar szótárhoz, vagy egyszerűen keverik az angolt a magyarral, --- kicsit vicces amikor az angol szót magyarul ragozzák (pl elmentem az office-ba).

Nos, a beolvadás nemcsak magyar gond, többek között az amerikai zsidók asszimilációja az USA-ban az az egyik tárgy amivel **Peter Beinart**: The crisis of Zionism (A cionizmus krízise) című könyvében foglalkozik. (A „haladó”, reflex szerűen antiszemita zók szíves figyelmébe ajánljuk azt a tényt, hogy Beinart egyetemi tanár egy amerikai zsidó). A könyv fő témája, hogy az amerikai zsidó vezetés nem hajlandó megvédeni az izraeli demokráciát, támogatja Ciszjordánia megszállását, s ezzel elidegeníti a szabadelvű amerikai zsidókat a cionizmustól.

De visszatérve az asszimilációra, ennek ellenszere Beinart professzor szerint a közoktatás! Azok a zsidók akik csak a vasárnapi iskola heti néhány óráján ismerkedtek meg eredetükkel és a héber nyelvvel sokkal inkább választottak nemzsidó élettársat mint azok akik a zsidó vallással és hagyományokkal többen foglalkoztak. A 2001-ben végrehajtott amerikai felmérés szerint azoknak a zsidóknak akik hat évig vagy addig sem jártak vasárnapi iskolába csak 42 százaléka kötött zsidóval házasságot. Azok akik 6 évnél tovább jártak vasárnapi iskolába ez a szám 60%. Még két számadatot közöl Beinart:

Special zsidó iskolába járt 0-6 évig: 82% ment zsidóhoz

Special zsidó iskolába járt 6 évnél tovább: 96% választott zsidó lettársat.

Az amerikai zsidó tanulók nagy többsége állami iskolába jár. Itt arra a kérdésre, hogy miért nem támogatják a szülők a zsidó magán elemi- és középiskolákat, a válasz az, hogy ezek nem versenyképesek az állami iskolákkal. Magán iskolák egy cent támogatást sem kapnak az államtól, ugyanakkor ezekben a költségek magasabbak, mert a normális szekuláris tanrend mellett a speciál zsidó tárgyakat is kell tanítaniok. A tanárok fizetése kevesebb mert a szegényebb diákok miatt a tandíjakat nem mindig lehet emelni. Röviden, az amerikai zsidó iskolák drágábbak, és a színvonal alacsonyabb, azaz nem versenyképesek.

De vannak kitűnő, megfizethető zsidó iskolák de ezek Melbourne-ben, Londonban, Párizsban, Montreálban és Buenos Airesben vannak. Itt a világi tantárgyak költségeit az állam fedezi, és ez nem akadályoz senkit sem a vallása gyakorlásában.

Ha a kölcsönviszony a közoktatásnál és az asszimilációnál a trianoni rabló-határok mögé kényszerített magyarok esetében is kimutatható, akkor ez komoly feadatot ró nemcsak a nemzet-stratégiával megbízott csonka-magyarországi állami szervekre, hanem civil szervezetekre és egyénekre is.

Tűzzük ki a zászlóra a jelszót: MINDEN MAGYAR ISKOLA VERSENYKÉPES A KÁRPÁT MEDENCÉBEN!!

VESSZEN TRIANON!

Kroyherr Frigyes